

net. I så fald skal der være opstået forhold, som kunne have berettiget den pågældende til ikke at tage imod udnævnelsen, hvis de havde foreligget på det tidspunkt, hvor udnævnelsen fandt sted - jf. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 5, 3. pkt., sammenholdt med § 6, stk. 3, nr. 4. Medlemmerne har altså ikke retskrav på at kunne udtræde, hvilket har sammenhæng med, at der er tale om et borgerligt ombud. Der er endvidere ingen regler om, at skatteministeren kan afskedige et ankenævnemedlem uden ansøgning.

3.1.2. Forslagets baggrund

Som beskrevet i afsnit 2 ovenfor har sagstilgangen til de skatteankenævn, der blev oprettet med virkning fra 1. juli 2006, været faldende igennem hele den indeværende funktionsperiode.

Som følge af denne udvikling har skatteministeren besluttet at nedjustere skatteankenævnenes størrelse, således at det samlede antal medlemmer vil falde fra 462 til 247, mens antallet af skatteankenævn fastholdes til 30 svarende til antallet af skattecentre. Disse ændringer kan gennemføres administrativt af skatteministeren under anvendelse af de eksisterende bemyndigelser i skatteforvaltningsloven, der bl.a. tillader ministeren at bestemme landets inddeling i ankenævnskredse og antallet af medlemmer i det enkelte ankenævn.

Der vil også blive gennemført administrative ændringer i sekretariatsbetjeningen af ankenævnene med det grundlæggende mål at tilpasse ressourcerne til sagstilgangen og at skabe stordriftsfordele og udjævning ved, at sekretariatsmedarbejderne efter behov kan betjene to eller tre typer ankenævn. De hidtil 16 sekretariater påtænkes således reduceret til 9. Disse omlægninger kan gennemføres uden lovændringer.

3.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Som nævnt ovenfor kan de mest fundamentale elementer i en tilpasning og fremtidssikring af ankenævnorganisationen gennemføres uden lovændringer. Den markante nedgang i antallet af skatteankenævnsmedlemmer giver imidlertid anledning til at overveje, om de indstillings- og udnævnelsesregler, der blev indsat i skatteforvaltningsloven med henblik på udnævnelsesprocessen i 2006, bør justeres. Også skatteministerens og SKATs Ankecenters erfaringer med udskiftning af ankenævnsmedlemmer undervejs i funktionsperioden giver anledning til overvejelser om ændringer i lovreglerne.

3.1.3.1. Indstillingsregler

Efter de gældende regler skal kommunalbestyrelserne indstille mindst to kandidater til pladsen som

nævnemedlem og mindst to kandidater til pladsen som suppleant. Dette gav ved udnævnelsen i 2006 anledning til mange spørgsmål fra kommunalbestyrelser og mange forskellige tolkninger. Der var kommuner, der indstillede tre eller flere kandidater, ligesom der var kommuner, der kun indstillede to kandidater til pladsen som både medlem og suppleant. Nogle kommuner indstillede alle kandidater til alle pladser, mens andre indstillede kandidaterne parvis (plads for plads). Enkelte kommuner indstillede færre kandidater end foreskrevet i loven med den begrundelse, at de havde besvær med at finde et tilstrækkeligt antal kandidater. Endvidere valgte enkelte kommunalbestyrelser med absolut flertal at udnytte dette til kun at indstille kandidater fra udvalgte partier på trods af, at det klart var tilkendegivet i skatteforvaltningslovens forarbejder, at nævnene skulle sikres en alsidig politisk sammensætning.

Fleere kommuner kritiserede i 2006, at indstillingsreglerne bevirkede, at kommunalbestyrelsen skulle finde og indstille fire kvalificerede personer til hver plads, på trods af, at kun én af disse, nemlig den, som skatteministeren valgte at udnævne som medlem, reelt fik en funktion. I praksis er det forholdsvis sjældent, at suppleanten deltager i nævnsmøder.

På baggrund af ovenstående erfaringer fra udnævnelsen i 2006 er det ministerens intention, at nævnene også fremover bør afspejle det samfund, som de skal agere i, så godt som muligt. Nævnene bør således have en alsidig sammensætning ikke alene med hensyn til medlemmernes politiske tilhørsforhold, men også med hensyn til deres køn, alder, etnisk tilhørsforhold, erhverv, uddannelse og erfaring. Det vurderes, at alsidigheden kan fremmes ved, at indstillingerne gives et mere forpligtende indhold, således at de, der indstilles, også kan forvente at få tildelt en reel funktion.

For at påvirke udviklingen i denne retning skønnes det nødvendigt at ændre indstillings- og udnævnelsesreglerne på enkelte punkter. Det kan gøres ved

- at bestemme, at kommunalbestyrelserne fremover kun skal indstille én kandidat til hver plads og én kandidat til pladsen som suppleant for denne, og
- at fastslå ved lov, at indstillingerne skal ske ved forholdstalsvalg i overensstemmelse med principperne fra § 25 i kommunestyrelsesloven. Herved undgås det, at kommunalbestyrelser med absolut flertal udnytter dette til at begrænse alsidigheden i kandidaternes politiske kvalifikationer.

Fordi kommunalbestyrelsernes indstilling normalt vil være afgørende for, hvem der udnævnes, findes det ikke længere nødvendigt, at det er ministeren personligt der meddeler de indstillede personer beslutningen